

137

Nunciatq; inuicti duciū exitio genus
 Quid hos simul perire nobiscū uiuat
 Quib; perimus, sistate in festum mare.
 Uebit ultra daniōs elassis et troas simul.
 Nec plura possit, occupat uocē mare
Ecce alia elades, fulmie uati Jouis
 A riuata pallas quicq; aut laeta inuax
 Aut egide aut furore gorgoneo potest
 Aut igne petro tentat et celo noue
 Spumant puelle, solus inuictis malis
 Uocatur, iax, uela cogentez hūc sua
 Tensō nitente flama pstruxit cadens.
 Uibratur aliud fulmen, hoc toto impetu
 Cecū reducta pallas excussit manu.
 A mutata patrez, transiit, iacez q; rade.
 Ratisq; ptem secū et nauas culte.
Nil ille motus, ardua ut canit; salo
 Ambustus extat, dirumit in laniū mare
 Fluctus q; rāpie peccore, et nauē manu
 Complexus uise traxit, et ceco mari
 Collucet, iax, omēre splendet fletum.
Tandem occupata rupe furibiduz itonat
 Supisse nūc se pelagus atq; ignoz, iuuat
 Uicillē celū, pallidez, fulmen, mare.
 Nō me fugauit bellia tenoz dei
 Et hecōrem una solus, i Marte tuli.
 Plebea nec me tela pepulezūz gēdu
 Cum phugabus ultos inani, tance horez
 A liena ineta tela mittente dexta.
 Quid si ipe mittat, plura cū audēt; furens
 T ridente rupem subruit pulsim patet